

جنگ تبلیغاتی

تبلیغات جنگی

صدای انترناسیونالیستی

بار دیگر انتشار تصاویر حمام خون و توحش جنگ خاورمیانه در مدیای آلترناتیو (مدیای غیر رسمی) قلب انسان را منقلب و وجدان انسانی را شرمگین می‌سازد. این تصاویر بار دیگر تصویری واقعی از بربریتی که در غزه در جریان است را به تصویر می‌کشد. انسان‌هایی که در یک جنگ ارتجاعی، بین ۲ نیروی ارتجاعی و بربر سلاخی می‌شوند. زندگی در زندانی به نام غزه، محروم از آب، غذا، برق و دیگر مایحتاج اولیه، به عبارت بهتر یعنی گرسنگی، تشنگی، جنگ، بمب‌های بشکه‌ای، بمب فسفری، حملات هوایی، قتل عام وحشیانه، دربدری و در یک کلام جهنم واقعی و زمینی که انسان از بیان آن عاجز است.

جنگ اخیر خاورمیانه، توحش سرمایه داری، اخلاق بورژوایی، تزویر و سالوسی بورژوایی و معیارهای طبقه حاکم را بهتر از جنگ‌های دیگر در معرض دید وجدان‌های بیدار قرار می‌دهد. جان انسان‌ها بسته به این که توسط کدام جنایتکار به قتل می‌رسند، ارزش متفاوتی دارد. هر جنگی با کمپین گسترده‌ای از دروغ، ریاکاری و فریب همراه است تا کارگران را وادار کند، ضمن فداکاری خود، آماده کشتن برادران و خواهران طبقاتی خود بشوند. جنگ فقط در سطح نظامی در جریان نیست بلکه حادثه‌تر از جنگ نظامی یک پروپاگاندا کیثیف جنگی برای مسموم کردن طبقه کارگر جهانی در جریان است.

دستگاه تبلیغاتی اسرائیل با حمایت کامل بورژوازی غرب، تبلیغ می‌کند که تنها دمکراسی خاورمیانه توسط تروریست‌های وحشی مورد حمله قرار گرفته و مدافعان تمدن و مدنیت حق دفاع از خود را دارند، ادعا می‌کنند آنها از نور در مقابل تاریکی دفاع می‌کنند. هر جبهه‌ای خود را «مظلوم» و «قربانی تجاوز» معرفی می‌کند که باید در برابر «متجاوز» از خود دفاع کند. دستگاه‌های تبلیغاتی اسرائیلی و غربی تمام تلاش خود را دارند تا تصویری بربر و وحشی از جنایات تروریست‌های وحشی ارائه دهند که چگونه زنان و کودکان اسرائیلی را به قتل می‌رسانند. ژورنالیسم رسمی غربی نیز آن چیزی را منتشر می‌کند که قرار است دمکراسی غربی برای شهروندانش عرضه کند. پروپاگندای دمکراسی بورژوایی با توجه به امکانات سرشاری که برای مهندسی افکار عمومی دارد، تبلیغات جنگی بهتری دارد، دروغ‌هایشان بزرگ‌تر و بهتر است. دو روئی مشمژکننده دستگاه‌های تبلیغاتی غربی باعث شده، با وجود ممنوعیت تظاهرات در دفاع از قربانیان غزه، تظاهرات‌های عظیمی در اکثر شهرهای کشورهای غربی برگزار شود. در اروپای غربی هر گونه هم‌دردی با قربانیان غزه، در محل‌های کار، سمپاتی به تروریسم تلقی می‌شود و اخراج از کار را در پی دارد.

ماشین پروپاگندای جنگی جبهه مقابل، اگر چه امکانات مدافعان دمکراسی را ندارد اما آن جبهه نیز تلاش می‌کند تا یک تصویر به زبان آنها، از توحش و جنایات «نازیست‌های اسرائیلی» که «آشویتس فلسطینی» بوجود آورده‌اند، ارائه دهد، تصاویر کودکانی که جان باخته‌اند و تعداد کودکانی که در عرض چند هفته بیش از جنگ

او کرائین جان باخته اند و ارزشی معادل جان کودکان او کرائینی را ندارند. این جبهه وعده دادگاه نورنبرگ ۲ را نیز تبلیغ می کند.

بسته به اینکه در کجا زندگی میکنی یا در حوزه کدام جبهه قرار داری، بمباران تبلیغاتی میشود و جنایات طرف مقابل «جنایت جنگی» محسوب میشود و در حالیکه جنایات جبهه خودی «دفاع مشروع» قلمداد می شود. امروز رئیسی جلاد در نقش مدافع جانباختگان فلسطینی ظاهر می شود و از جنایات اسرائیل صحبت می کند، این دژخیم عضو هیئت مرگ بود، کسی که با یک سوال مشخص می کرد، زندانی باید زنده بماند یا اعدام شود و هزاران نفر اعدام شدند. در جریان اعتراضات اخیر نیز حداقل ۵۰۰ نفر توسط دستگاه سرکوب بورژوازی اسلامی قتل عام شدند، این جانی چطور می تواند از جنایات اسرائیل صحبت کند؟ دادگاه کیفری بین المللی برای ولادیمیر پوتین به اتهام جنایات جنگی قرار بازداشت صادر کرد و جو بایدن دمکرات و عدالت خواه ضمن استقبال از حکم دادگاه اظهار داشت، واضح است که پوتین مرتکب جنایت جنگی شده است.

این در حالی است که در فوریه ۲۰۰۳ در جلسه شورای امنیت، کالین پاول با نشان دادن ویالی از یک ماده سفید رنگ، مدعی شد، صدام دارای سلاح های بیولوژیک است و به تبع آن یک کشتار عظیم برای دمکراتیزه کردن عراق به راه انداختند و در زندان ابوغریب برای زندانیان آموزش دمکراسی می دادند. مادلین آلبرایت که نقش

مهمی در سیاست خارجی آمریکا و کودک‌کشی داشته است، در جواب یک خبرنگار که پرسیده بود، بخاطر تحریم‌ها علیه عراق، بیش از ۵۰۰ هزار کودک جان داده‌اند یعنی بیشتر از کودکان کشته شده در هیروشیما، ارزشش را داشت، گفت: انتخاب خیلی دشواریه ولی به نظرم ارزشش رو داشت! دادستان‌های باشرف و با وجدان دادگاه کیفری بین‌المللی برای مادالین آلبرایت بخاطر جان باختن ۵۰۰ هزار کودک و یا کالین پاول بخاطر کشتار صدها هزار نفر در جنگ عراق به اتهام دروغین قرار بازداشت صادر نکردند. تمامی این دادگاه‌ها، نهادها و غیره بخشی از تبلیغات جنگی جناح‌های بورژوازی علیه یکدیگر است.

اشک تمساح ریاکاران دمکرات و همبستگی شان با قربانیان غیر نظامی اسرائیلی نیز در راستای منافع امپریالیستی خودشان می‌باشد. هیروشیما، ویتنام و غیره را کنار می‌گذاریم، همین دمکرات‌های انسان دوست که مخالف کشتار غیر نظامیان هستند، طی چهار یورش بین ۱۳ تا ۱۵ فوریه ۱۹۴۵ که جنگ تقریباً تمام شده بود، نیروی هوایی بریتانیا با ۷۷۸ بمب افکن و نیروی هوایی ایالات متحده با ۵۲۷ بمب افکن بیش از ۳۹۰۰ تن بمب انفجاری قوی و بمب‌های آتش‌زا (بمب‌های بشکه‌ای و فسفوری) را فقط بر روی شهر درسدن در آلمان فرو ریختند و ۹۰ درصد شهر را مخروبه کردند. همین کار را الان دارند روی غزه انجام می‌دهند، اسرائیل ۱۸۰۰۰ تن بمب یعنی ۱,۵ برابر بیش از بمبی که در هیروشیما منفجر شد، روی نوار غزه ریخته است.

اردوغان چفیه فلسطینی گردن خود آویزان می کند و از جنایات اسرائیل صحبت میکند در حالیکه خود مشغول بمباران غیر نظامیان است. ۴۰ درصد نفت اسرائیل را آذربایجان تامین می کند که خط لوله از ترکیه می گذرد. اردوغان با اظهارات ضد اسرائیلی خود به دنبال کانالیزه کردن احساسات ضد اسرائیلی مردم ترکیه است. ترکیه کافی بود فقط خط لوله انتقال نفت به اسرائیل را ببندد. در طول ۲۰ سال گذشته، روابط اقتصادی ترکیه-اسرائیل تحت تاثیر تنش های سیاسی نبوده است. چرا؟

مدت کوتاهی قبل از سلاخی غزه، آذربایجان تحت عنوان مبارزه با تروریسم ارمنی با کمک ترکیه و اسرائیل قره باغ کوهستانی را در محاصره کامل قرار داد و مانع ورود غذا، سوخت، دارو و غیره شد و پس از به زانو درآوردن مردم آن دیار، دست به حمله نظامی زد و عملاً دست به پاکسازی قومی ارمنه زد. دادگاه کیفری بین المللی برای الهام علی اف یا دیگر همکاران جنایتکارش بخاطر پاکسازی قومی ارمنه قرار بازداشت صادر نکرد، همانطور که برای بورژوازی فرانسه بخاطر نسل کشی روندا صادر نکرد. دادگاه کیفری بین المللی ابزاری تبلیغاتی دمکرات ها برای پیشبرد اهداف امپریالیستی خودشان است.

بدون تبلیغات جنگی، بدون پروپاگاندا ی جنگی، بدون مسموم کردن طبقه کارگر، تداوم هیچ کدام از جنگ ها میسر نیست. تبلیغات جنگی از سوی جنایتکاران جنگی

تنها برای مسموم کردن طبقه کارگر برای پذیرش شرایط جنگی است، تا طبقه کارگر قادر به اعتراض به شرایط جدید نشود و به مبارزه متوسل نشود.

تمامی جنایتکاران جنگی به پتانسیل طبقه کارگر واقف هستند، در حافظه تاریخی دارند که تنها این طبقه اجتماعی قادر است به جنگ خاتمه دهد. لذا با پروپاگاندای جنگی و با ایجاد اغتشاش فکری می‌خواهند مانع بیدار شدن غول خفته، طبقه کارگر جهانی شوند تا راحت‌تر اهداف امپریالیستی خود را پیش ببرند.

برای اترناسیونالیستها پاکسازی قومی در قره باغ کوهستانی، نسل کشی در غزه، قتل عام غیر نظامیان در اسرائیل و غیره بیانگر توحش نظام بربر سرمایه داری هستند. ریاکاری جنایتکاران، عوامفریبی دژخیمان، نمایش های مشمئزکننده در لانه دزدان (سازمان ملل) همگی بخشی از تبلیغات جنگی جناح‌های مختلف امپریالیستی علیه یکدیگر است.

سرمایه داری بشریت را وارد دوران جنگ دائمی امپریالیستی کرده است. این یک توهم است که از جنگ‌افروزان بخواهیم جنگ را متوقف کنند. صلح جنگ‌افروزان تنها می‌تواند یک میان‌پرده در سرمایه داری جنگ طلب باشد. از درون صلح سرمایه داری تنها شعله های جنگ می‌تواند زبانه بکشد. فقط مبارزه طبقاتی کارگران است که میتواند آلترناتیوی برای توحش سرمایه داری ارائه دهد، چون پرولتاریا کشوری برای دفاع ندارد و مبارزه‌اش باید مرزهای ملی را درنوردد و در مقیاس بین‌المللی

توسعه یابد. تنها طبقه کارگر جهانی با به زیر کشیدن سرمایه‌داری در مقیاس جهانی
میتواند زمینه مادی تنش‌های امپریالیستی را از بین ببرد و صلح دائمی را برای بشریت
به ارمغان بیاورد.

مرگ بر جنگ امپریالیستی!

زنده باد جنگ طبقه علیه طبقه!

اکبری

۱۱ آبان ۱۴۰۲

:کانال تلگرام

<https://t.me/intvoice>

:ایمیل

contact@internationalistvoice.org

:وبسایت

www.internationalistvoice.org

:تویتر

https://twitter.com/int_voice